

Ex amino

Från hjärtat talar oförrätten, högt och intensivt.

Hon älskade honom så mycket. Hur kunde det bli så här? Var hon så urbota dum i huvudet, att sunt förnuft inte rädde inom henne? Hon ville inte tala om saken med någon. Vad skulle de tänka om henne?

Hon hade sett tvprogram om kvinnor som hade förlorat miljoner kronor. Hon hade tänkt, hur dumma och naiva är dom? Nu hade hon själv drabbats! Fotot på hemsidan visade en underbart snygg man! De grå tinningarnas charm, och med en kropp som en adonis. Militärutbildad. Ledde sin grupp på uppdrag i krigszoner.

I breven höjde han henne till skyarna för att hon hade klarat sitt liv och de kamper hon hade vunnit på arbetsplatser och i relationer. Stark kallade han henne när hon levt på nästan ingenting efter sin skilsmässa, från tidigare partnern. Han skrev att han blev förälskad i henne för hennes styrka och för att hon var så vacker, och för att de kvinnor han haft tidigare, hela tiden behövde en man för att ordna upp saker och ting, när det trasslat till sig. Han berättade om den 16-årige sonen, Ralph, som ville flytta till Göteborg för att gå på Chalmers. Han hade fina betyg och om han sökte kom han säkert in. Då skulle fadern också flytta till Göteborg.

Han skulle köpa hus, men då behövde han någon som han kunde skicka pengarna från försäljningen, av stugan i alperna, till. Ville hon ta emot pengarna och förvara dem tills han kunde komma. Så klart hon ville. Hon frågade inte varför han inte kunde transferera pengarna över till ett eget konto i en bank här. Hon gick som på moln. Varje minut var han i hennes tankar. Hon gick fram och tillbaka. Ville inte lämna datorn. Hon skickade honom kärlekssånger från Youtube och han skrev underbara ord och viskade (med kursiv stil) de kärlekssaker han skulle göra med henne när dom träffades. Hon sög i sig allt. Precis allt! En dag kom ett meddelande om att paketet var på väg! Men också ett meddelande om att hon måste betala frakten. Hon betalade! Varje land, paketet passerade, måste hon betala. Inte förrän hennes konto nästan var tomt, och inget paket kommit, vaknade hon. Hon hade fortfarande kontakt i mejl med den vackraste hon sett, och den mest kärleksfulle man hon mött, dock inte i det verkliga livet.

Hon blev riktigt rädd. Rädd för sig själv, rädd för sin ekonomi, rädd för vad folk skulle säga om de visste. Hon skrev till honom om hur mycket hans paket kostat henne, och att han fick sätta in pengarna på hennes konto innan den sista i månaden, då hennes räkningar skulle betalas. Hon fick inte fler mejl tillbaka. Hans foto försvann från siten. När han inte hörts av trodde hon att han dött, i en räd, mot deras trupp i krigszonen. Hon oroade sig för honom, hon ville inte tro att hon blivit så totalt lurad. Hon älskade ju honom.

När en månad gått, var hon tvungen att låna pengar av sina nära, och dom krävde att hon skulle gå till polisen. Hon gjorde det i vända, men detta hände ofta, sa kvinnan som tog emot anmälan på polisstationen. Romansbedrägeri kallade polisen det! Nu insåg hon att detta faktiskt hade hänt henne, och nu kom kraften tillbaka till henne, den som bedragaren hade hyllat så mycket. Allt som hon inte behövde i förråd, hem och

sommarstuga auktionerades bort. Hon fick inte in hela beloppet, men Gud var god och lät henne vinna etthundra tusen på triss.

Hon skrattade gott, när hon inte behövde slita mer med auktioner eller annat, för att få in sina pengar, som skulle göra hennes ålderdom ljuvlig.

Ändå fanns kärleken där i hennes hjärta.

(c)rk.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren thyra med Poeter.se id #7879 innehar upphovsrätten